

Det gode mennesket fra Holmestrand

Sommerbrev 2018

Mens vi andre *mener* og *snakker* om slike ting – hvordan flyktninger på best mulig vis skal integreres i landet vårt – *gjør* Magne noe med det. Det er forskjellen.

Arne Jon Isachsen
Centre for Monetary
Economics (CME)

Magne heter han. Gråt han da han ble født? Det vet vi ikke. Men at han siden satt titt på morens fang og lo, er meget sannsynlig. For det gjør han stadig vekk – ler godt og hjertelig.

For Magne er det viktig at ting skjer. Og at han er med på det.

I

Her forleden ringte jeg min gode venn. Om vi to skulle ta en tur nå kommende onsdag ned til hytta mi på Lille Arøy? “Ja”, sier Magne. For å skifte noen bord på plattingen og male et par benker. “Fint”, sier Magne. “Jeg vet hva slags bord du trenger til plattingen og kan handle dem”, fortsetter han.

Snekring er ikke min greie. Så Magne må gjøre det meste av jobben. Jeg kan kjøre båt, male en benk og vaske gulv. Bære hva det skal være de seksti trappetrinnene fra brygga opp til hytta. Som er en perle. Tolv mål tomt. Vestvendt. Og med fantastisk utsikt.

Hytta er lagt ut for salg. Da må alt være tipp topp.

[https://www.finn.no/realestate/leisuresale/ad.html?finnkode=105375260.](https://www.finn.no/realestate/leisuresale/ad.html?finnkode=105375260)

II

Onsdag 13. juni opprinner med vakkert sommervær. Fra Røa triller jeg på min sykkel ned til Lysaker stasjon. Tar toget til Holmestrand. Der Magne venter med bil og innkjøpte saker. Til Langesund. Ut i båt og ut på øya. Fire timers arbeid og jobben er gjort. Nå kan megler ta imot kjøpere.

Da hjelper det ikke med fem stjerner.

I bilen på vei tilbake til Holmestrand – derfra skal jeg sykle de par-tre milene til Åsgårdstrand – forteller Magne hvor bra det går med Arian. Han er fra Syria. 19 år gammel. Kom til Norge med sin mor for vel to år siden. Sammen med 80 andre syrere ble de innkvartert på Holmestrand hotell. Lokalavisen skrev om det. Mange ungdommer som kjedet seg kraftig.

Magne skulle pusse båt – den 34 fot lange og elegante snekka Vagabond. Og trengte hjelp. Han kontakter Nav – om det er mulig å hyre inn noen ungdommer på Holmestrand hotell? Stor jubel i Nav. Som umiddelbart ordner med tolk. Og Magne får avtale med tre-fire av dem. De får praktisk innføring i hvordan en trebåt pusses. Etter et par måneder er båten klar. Ungdommen har hatt det fint, lært å pusse båt. Fått grei betaling etter alle regler.

III

Dett var dett. Men ikke helt. Et par uker senere ringer Arian, som var en av de fire båtpusserne. Litt nølende spør han om Magne kan hjelpe ham og moren med et depositum på 25.000 kr for leilighet som Nav har skaffet? Nav skal betale leie. Men utleier vil nødvendig ha depositum fra det offentlige. For om det skulle bli nødvendig å trekke på depositum, er det en lang og omstendelig prosess med det offentlige som motpart.

Det gode mennesket fra Holmestrand sier ja. Blar opp 25.000 kr og mor og sønn flytter inn. Men til hva? Leiligheten er helt tom. Her må handles. Alt fra bestikk og servise, til kjøleskap og vaskemaskin. Samt kjøkkenbord og stoler, og tepper og møbler til stue og spisestue. Nav bidrar med 25.000 kr.

Fint, sier Magne, da setter vi i gang. Finn.no er tingen. Med pick-up truck og tilhenger går han systematisk til verks. Sammen med mor og sønn handles brukt det som trengs. Etter tre-fire uker er leiligheten greit møblert, med alt som hører til. Noen av dem som hadde ting å selge, lot det gå gratis når de forstod sammenhengen. Og kanskje ikke minst erfarte Magnes begeistring over prosjektet. Bare snaue 10.000 kr kostet det hele. Og mor og sønn kan betale ned på depositum som Magne la ut.

Mens vi andre mener og snakker om slike ting – hvordan flyktninger på best mulig

vis skal integreres i landet vårt – gjør Magne noe med det. Det er forskjellen.

IV

Presis klokka seks onsdag ettermiddagen den 13. juni trår jeg til. I sin tid startet den årlige sykkelturen i juni på Røa, for så, noen år senere, å starte fra Drammen – alle bakkene på Hurumlandet ble for mye, selv med ny sykkel med flere gir – og nå altså, med start i Holmestrand. Men endepunktet første dagen er alltid det samme, hotellet i Åsgårdstrand.

Solen skinner. Godt over tyve varmegrader. Sykler i t-skjorte og shorts. Like utenfor Holmestrand går veien helt ned ved sjøen. En lang, slak bakke venter. Den er seigere enn den ser ut. Den neste bakken, som starter under Hellandbrua på E18, er adskillig brattere. Peser meg opp. De lange flatene bortover Hellandveien er alltid en glede.

Åsgårdstrand hotell er ikke lenger hva det var. Det skal vi være glade for.

Ved Nykirke, tradisjonen tro, stanser jeg ved Coop. En banan og is-te for umiddelbart konsum. Og en kald halvliter blå Frydenlunds fatøl på boks til å nyte i badekaret ved ankomst hotellet.

Sykkelveiene blir stadig bedre. Inn til Borre. Tar veien ned mot sjøen. Og kyststien de siste kilometerne til Åsgård-

strand. Nesten for en jungel og regne. Med tunge løvtrær tett mot stien, som bærer blader til skygge for sola, er det så mørkt som i en kinosal under reklamen. Fascinerende. Topp å sykle på hardpakket jord. Svinger inn foran hotellet ved halv åtte-tiden.

V

Rom med badekar er bestilt. 304 innfrir forventningene, lyst og stort.

Sliten og svett taper jeg i badevann. Kilderent vann kommer fossende ut. Det kalde vannet er skikkelig kaldt og det varme skikkelig varmt. Badekaret fylles på noen få minutter. Jeg stiger ned i. Hiver vann i ansiktet. Lar det kalde renne litt og lepper i meg med hendene. Men snart overtar Frydenlunds fatøl på badekar-kanten.

Minnes det puslete og grunne badekaret på Kunlun hotell i Beijing. Umulig å få hele seg under vann samtidig. Det kalde vannet var lunkent og heller ikke til å drikke. Da hjelper det ikke med fem stjerner.

Eksotisk og "insta-vennlig" skal reise-målene nå for tiden være. I Asia er det ikke lenger "backpacking" som gjelder, men "flashpacking". Særlig unge nå til dags lar reisemål bestemmes ut fra hvor fint det er å ta bilder der, som kan deles på Instagram. Bare se på annonsene for turer til Afrika, Sør-Amerika eller Asia.

Men en sykkeltur fra Holmestrand til Åsgårdstrand midt i juni, er ikke det både eksotisk og "insta-vennlig"? Tar på meg ren t-skjorte og lange, lyse bukser. Barbeint i pene sandaler.

VI

Åsgårdstrand hotell er ikke lenger hva det var. Det skal vi være glade for. Thon har solgt seg ut, nå heter det Grand Hotel. Nye eiere som har satset på kjøkkenet. Og lykkes.

Jeg tar dagens tre-retters meny til 395 kr samt vinpakke til 295 kr.

Starter med akevittgravet laks med pepperotcrème og spinatmajones. Akevitten ligger bak og duser det hele ned. Unngår en for sterk jordsmak som graving lett kan gi. Pepperotkremen, som er godt avstemt til spinatmajonesen, gir en dypere smak slik bare rotfrukter kan. Om vinen, et glass Cloudy Bay Sauvignon Blanc, har Polet dette å si: "Ung, fruktig og lett undermoden, innslag av eple, sitrus, krydder og litt tropisk frukt". Og, legger jeg til for egen regning, "unoaked", det vil si uten å ha ligget på eikefat med tilhørende noe skarpe smak.

Hovedretten består av dåhjortfilet med kremet savoykål, rødvinssaus og tranebær. Pene striper av kjøtt, passe stekt som bevarer noe av det rødlige. Savoykålen er strimlet opp og surret med litt i smør i panna, deretter tilsatt fløte som kokes inn,

smakt til med pepper og salt og sukker. Tranebær spredd omkring. Det hele overøst med rødvinsaus. Himmelsk smak og vakkert dandert.

En rød italiener, Bardolini Classico Superiore, fra sør-øst for Gardasjøen, hører med. "Superiore" borger for nok alkohol samt lagring på fat i minst ett år før tapping på flaske.

Sjokolademouseterrin med karamellknekk og bringebærsorbet til dessert, med et glass Châteu Montifaud Pineau.

Helt topp alt sammen.

VII

Neste dag regner det. Tar toget til Larvik for å besøke en venn. Stekt makrell og norske jordbær. Og starten på VM i fotball. Der Russland slår Saudi-Arabia 5-0. Kronprins bin Salman som sitter sammen med Putin, kan styre seg.

På fredag er sommeren tilbake. Jeg sykler fra Larvik til Tønsberg. Vel fem mil i fint

driv. "Perser" i nedoverbakken ved Bogen – 54,21 km/t. Det får holde sesongen ut.

Kronprins bin Salman som sitter sammen med Putin, kan styre seg.

På veien møter jeg veteranbil med skilt C-616. Elegant. Vinker til sjåføren som vinker tilbake. Han har gammel lærlue på hodet, slik Biggles hadde i bøkene vi leste som barn, flyver og krigshelt fra England. Bilen er en MG, modell A, fra 1957. Fullt av krom som skinner i sola. Og lakk så blank som det går an. Med motor på knappe 1.500 kubikkcentimeter.

Tar toget fra Tønsberg til Lysaker. Runder det hele av med fem kilometers klatre-etappe, opp til Røa fra Lysaker, 150 høydemeter.

Let the games start.
Nå kan sommeren begynne.

19. Juni 2018

Home Page: <http://home.bi.no/fag87025/>